

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος, διδάσκαλος της ευσεβείας & κάτοχος θείας δωρεάς - 3

/ [Πεμπτούσία](#)

image not found or type unknown

Παρόλο που δεν είχε γνωρίσει τη δογματική διδασκαλία των Ελλήνων Πατέρων της εποχής του, ο πνευματέμφορος Εφραίμ έλεγξε την πλάνη των διαφόρων ειδωλολατρών και απογύμνωσε την ασθένεια κάθε αιρετικής επιχειρηματολο-γίας, καταφεύγοντας στις Άγιες Γραφές· «Βρήκα, έγραφε σε μια από τις ωδές του, ένα βιβλίο του Βαρδησάνου, και ταραχθήκα για λίγο από τη θλίψη· γιατί το βιβλίο αυτό εμόλυνε την ακοή μου και την καρδιά μου με τη δυσωδία των βλασφημιών του... Για να διαλύσω το σκοτάδι από τις πλάνες κατέφυγα στην Αγία Γραφή».

Ο Όσιος έβλεπε το θράσος και την ασέβεια των οπαδών του Αρείου, και ετρόμαζε

με την επιχειρούμενη νόθευση της ορθής πίστεως, και συχνά για να στηρίξει τους ελέγχους του έδειχνε στο λαό τις σύγχρονες φοβερές κρίσεις του Θεού, με τις ερημώσεις των πόλεων από τους Πέρσες, ως θείες τιμωρίες. «Είναι ολοφάνερο το πράγμα, έγραφε, το βλέπετε και σεις οι ί-διοι, πως μας τιμωρεί ο Θεός διά μέσου των ασεβών. Αντί να είμαστε σιτά-ρι, γίναμε σκόνη, και να! ξαφνικός άνεμος από την Ανατολή μάς σκόρπισε. Δε ζητήσαμε καταφυγή στο μοναδικό καταφύγιο της σωτηρίας, και γι' αυτό δε μας έσωσαν οι καλά οχυρωμένες πόλεις μας. Οι ποιμένες μας από ματαιοδοξία επιθυμούν ανώτατες θέσεις, και να! κείτονται νεκροί στο έδαφος ή σύρονται αιχμάλωτοι στη χώρα των Μάγων».

Τους αγώνες του Αγίου Εφραίμ υπέρ της αλήθειας μαρτυρεί η θαυμα-στή σταθερότητα των Εδεσησινών στην «Ορθοδοξία και μετά το θάνατό του. Για τους αγώνες αυτούς ο Όσιος υπέμεινε κόπους και παθήματα.

Στη Λαυσαϊκή Ιστορία Ο Παλλάδιος, αναφερόμενος στον «Εφραίμ τον διάκονον της Εδεσησινών Εκκλησίας» επαινεί τον άνδρα και τον τρόπο της βιοτής του. Ο Εφραίμ κατά τον Παλλάδιο «αξίως την του πνεύματος οδόν εξανύσας και μη εκτραπείς της ευθείας» αξιώθηκε να λάβει το χάρισμα της φυσικής γνώσεως, την οποία ακολουθεί η θεολογία και η έσχατη μα-καριότητα. Αξιοπρόσεκτη είναι η μαρτυρία του Παλλαδίου που θέλει τον Όσιο να εγκαταλείπει το βίο της ησυχίας και της ασκήσεως, για να έρθει να διακονήσει τους συνανθρώπους του. Αιτία έγινε ο μεγάλος λιμός που έπεσε στην πόλη της Έδεσσας (372). Ο Εφραίμ δοκίμασε μεγάλη λύπη, όταν είδε να καταστρέφεται η ύπαιθρος, και οι άνθρωποι της υπαίθρου να κινδυ-νεύουν να αφανισθούν.

Ο Όσιος παρουσιάζεται στους πλούσιους και τους ελέγχει μ' αυτά τα λόγια· «Για ποιο λόγο δε σπλαχνίζεσθε τους ανθρώπους που χάνονται, αλλά αφήνετε να σαπίζει ο πλούτος σας, και έτσι επισύρετε κατάκριση για τις ψυχές σας;». Εκείνοι δεν αφήφησαν τον έλεγχό του, και του αποκρίθηκαν, κατά τον Παλλάδιο, ότι δεν έχουν σε ποιόν να εμπιστευθούν τις προσφορές τους για τις ανάγκες των πεινασμένων· διότι όλοι εκμεταλλεύονται τις καταστάσεις. Τότε ο Όσιος τους ερωτά· «Τί γνώμη έχετε για μένα;». Και κείνοι στο ερώτημά του καταθέτουν τη μαρτυρία τους· «Άνθρωπον σε οίδαμεν Θεού». Αυτή η δημόσια αναγνώριση και εμπιστο-σύνη προσφέρει στον Όσιο την ευκαιρία που περίμενε· «Ουκούν εμοί εμπιστεύσατε· ιδού δι' υμάς χειροτονώ εμαυτόν ξενοδόχον». Άμεμπτος σε όλα «ο άνθρωπος του Θεού» δέχεται τις προσφορές που του εμπιστεύονται, και υπηρετεί το λαό που δοκιμάζεται.

Όταν πέρασε το δύσκολο έτος του λιμού (372), ο Όσιος Εφραίμ αποσύρθηκε στο κελλί του, και το επόμενο έτος (9 Ιουνίου 373) εκοιμήθη εν Κυρίω σε ηλικία εξήντα επτά ετών, αφού ο Θεός του πρόσφερε, κατά τον Παλλάδιο, στα έσχατα της ζωής

του την ευκαιρία αυτή «ως στέφανον». Επειδή μάλιστα αισθάνθηκε να πλησιάζει το τέλος της επίγειας ζωής του, συγκέντρωσε τους μαθητές του και πολλούς από τους κατοίκους της Έδεσσας για να τους ανακοινώσει τις τελευταίες του παρακαταθήκες τις οποίες πληροφορούμαστε από τη Διαθήκη του.

Η άποψη ότι η κοίμηση του Οσίου συνέβη το 379, ένα μήνα μετά την κοίμηση του Μ. Βασιλείου, στηρίζεται βέβαια στην υπόθεση ότι ο Λόγος στον Μ. Βασίλειο εκφωνήθηκε μετά την κοίμηση του Ιεράρχου της Καισα-ρείας, αλλά δε γίνεται δεκτή από τη νεώτερη έρευνα.

Η Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Πατρός Εφραίμ του Σύρου στις 28 Ιανουαρίου.

(Οσίου Εφραίμ του Σύρου, Έργα, τ. Α΄, εκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, σ. 16-23)